

3 grudnia. Komentarz do Ewangelii o. Jacka Salija OP

(Iz 29,17-24) To mówi Pan Bóg: „Czyż nie w krótkim już czasie Liban zamieni się w ogród, a ogród za bór zostanie uznany? W ów dzień głusi usłyszą słowa księgi, a oczy niewidomych, wolne od mroku i od ciemności, będą widzieć. Pokorni wzmogą swą radość w Panu, i najubożsi rozweselą się w Świętym Izraela, bo nie stanie ciemniejszy, z szydercą koniec będzie, i wycięci będą wszyscy, co za złem gonią: którzy słowem przywodzą drugiego do grzechu, którzy w bramie stawiają sidła na sędziów i powodują odprawę sprawiedliwego z niczym. Dlatego tak mówi Bóg domu Jakuba, który odkupił Abrahama: „Odtąd Jakub nie będzie się rumienił ani oblicze jego już nie przyblednie, bo gdy ujrzy swe dzieci, dzieło mych rąk, wśród siebie, ogłosi imię moje jako święte. Wtedy czcić będą Świętego Jakubowego i z bojaźnią szanować Boga Izraela”. Duchem zbłąkani poznają mądrość, a szemrzący zdobędą pouczenie”.

(Iz 29,17-24)

To mówi Pan Bóg: „Czyż nie w krótkim już czasie Liban zamieni się w ogród, a ogród za bór zostanie uznany? W ów dzień głusi usłyszą słowa księgi, a oczy niewidomych, wolne od mroku i od ciemności, będą widzieć. Pokorni wzmogą swą radość w Panu, i najubożsi rozweselą się w Świętym Izraela, bo nie stanie ciemniejszy, z szydercą koniec będzie, i wycięci będą wszyscy, co za złem gonią: którzy słowem przywodzą drugiego do grzechu, którzy w bramie stawiają sidła na sędziów i powodują odprawę sprawiedliwego z niczym. Dlatego tak mówi Bóg domu Jakuba, który odkupił Abrahama: „Odtąd Jakub nie będzie się rumienił ani oblicze jego już nie przyblednie, bo gdy ujrzy swe

dzieci, dzieło mych rąk, wśród siebie, ogłosi imię moje jako święte. Wtedy
czcić będą Świętego Jakubowego i z bojaźnią szanować Boga Izraela”.
Duchem zbłąkani poznają mądrość, a szemrzący zdobędą pouczenie”.

(Ps 27,1,4,13-14)

REFREN: *Pan moim światłem i zbawieniem moim*

Pan moim światłem i zbawieniem moim,
kogo miałbym się lękać?
Pan obrońcą mego życia,
przed kim miałbym czuć trwogę?

O jedno tylko proszę Pana, o to zabiegam,
żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu
przez wszystkie dni życia,
Abym kosztował słodczy Pana,
stałe się radował Jego świątynią.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana
w krainie żyjących.
Oczekuj Pana, bądź mężny,
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Aklamacja

Oto nasz Pan przyjdzie z mocą i oświeci oczy sług swoich.

(Mt 9,27-31)

Gdy Jezus przechodził, szli za Nim dwaj niewidomi, którzy głośno wołali: „Ulituj się nad nami, Synu Dawida”. Gdy wszedł do domu, niewidomi przystąpili do Niego, a Jezus ich zapytał: „Wierzycie, że mogę to uczynić”? Oni odpowiedzieli Mu: „Tak, Panie”. Wtedy dotknął ich oczu, mówiąc: „Według wiary waszej niech się wam stanie”. I otworzyły się ich oczy, a Jezus surowo im przykazał: „Uważajcie, niech się nikt o tym nie dowie”. Oni jednak, skoro tylko wyszli, roznieśli wieść o Nim po całej tamtejszej okolicy.

Komentarz:

„Ulituj się nad nami, Synu Dawida” – wołają do Jezusa dwaj niewidomi z dzisiejszej Ewangelii. To samo wołają później dwaj inni niewidomi, którzy zebrali przy wejściu do Jerycha. To samo zawołała Kananejka błagająca Jezusa o uzdrowienie swojej córki. Określenie „syn Dawida” często się pojawia na kartach Ewangelii, i sygnalizuje różne momenty, kiedy ludzie rozpoznawali w Jezusie obiecane przez Boga Mesjasza. „Czyż nie jest to syn Dawida?” – zapisuje Ewangelista pytania ludzi zdumionych cudami Pana Jezusa. Zaś w Niedzielę Palmową rozentuzjasmowany tłum wołał: „Hosanna, Synowi Dawidowemu, błogosławiony, który idzie w imię Pańskie”.

Liczne proroctwa Starego Testamentu zapowiadały, że Mesjasz będzie synem Dawida. Po raz pierwszy proroctwo na ten temat znajdujemy w Drugiej Księdze Samuela. Król Dawid postanowił wybudować Bogu świątynię. Zaprzyjaźniony z królem prorok Natan otrzymuje wtedy nakaz przekazania Dawidowi obietnicy Bożej, że to raczej Pan Bóg wybuduje Dawidowi dom, i utwierdzi jego królestwo na wieki – mianowicie potomek Dawida będzie królem na wieki (2 Sm 7,12-16).

Przywołajmy przynajmniej niektóre spośród licznych proroctw o Mesjaszu, który będzie synem Dawida: „Oto nadejdą dni – wyrocznia Pana – kiedy wzbudzę Dawidowi odrośl sprawiedliwą. Będzie panował jako król, postępując roztropnie, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi”(Jr 23). Albo przypomnijmy sobie fragment tego proroctwa, które usłyszymy podczas pasterki: „Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany (...). Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic na tronie Dawida i nad Jego królestwem, które On utwierdzi i umocni prawem i sprawiedliwością – odtąd i na wieki” (Iz 9,5-6). Proroctwa o Mesjaszu synu Dawida znajdują się również w Księdze Ezdrasza (37,24-28) czy Ozeasza (3,5).

Wróćmy jednak do wołania niewidomych z dzisiejszej Ewangelii: „Ulituj się nad nami Synu Dawida”. Zauważmy, że Pan Jezus nie od razu usłyszał ich błagania. Wysłuchał ich i uzdrowił dopiero wtedy, kiedy za Nim weszli do domu. Tu znajduje się jedna z najważniejszych odpowiedzi na pytanie, dlaczego Bóg nie zawsze od razu wysłuchuje naszych modlitw. Po prostu Bóg chce, żebyśmy się jak najwięcej do Niego przybliżyli. A nawet żebyśmy się stali Jego domownikami.

o. Jacek Salij OP